

נרות שְׁבָת

- א. חֲכָמִים חִיבו אֶתְנוּ לַהֲדַלֵּיק נִרּוֹת לְכֻבּוֹד שְׁבָת.
 - ב. קָדֵם הַהֲדָלָקָה מִבְּרָכִים (וַיְשַׁנְּגִים לְאַחֲרַ הַהֲדָלָקָה):
"בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְּמַצּוּתִי
וְצִוָּנוּ לַהֲדַלֵּיק נִיר שֶׁל שְׁבָת"
 - ג. טְעַמֵּי מִצּוֹת הַדְּלָקָת הַגָּר:
1. מִפְנֵי כֻּבּוֹד הַשְּׁבָת 2. מִשּׁוּם עַגְגָּשָׁת 3. מִשּׁוּם נְלּוּם בַּיּוֹת.

שְׁאָלוֹת חִזְרָה

1. הַעֲתִיקוּ אֶת הַבָּרָכָה עַל הַדְּלָקָת הַנִּרּוֹת.

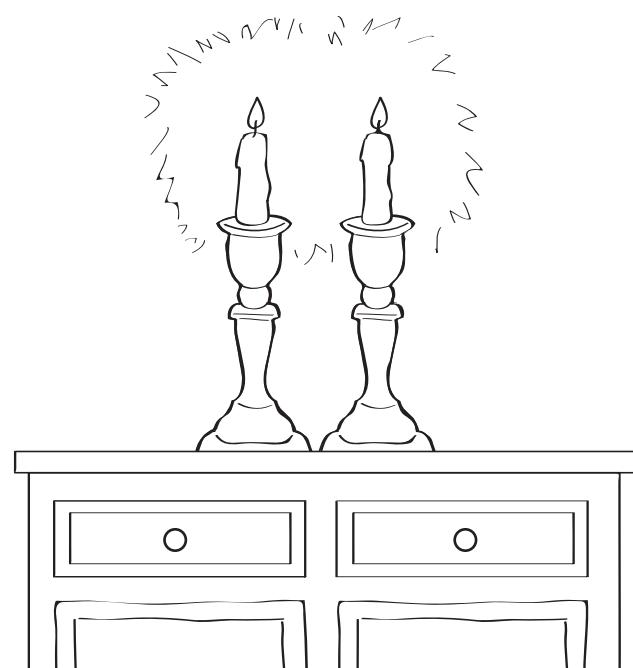
2. כְּתַבְוּ טֻעַם אֶחָד לְמִצּוֹת הַדְּלָקָת נִרּוֹת שְׁבָת וְהַסְּבִירָה אֶתְהָוֹן.

שְׁאָלוֹת חִקְרָה

3. שְׁאָלוּ אֶת אָמָּכָם כִּיצְדֵּקָנִים בְּבַיִתֵּיכֶם. הַאֲמָמָנִים לִפְנֵי הַהֲדָלָקָה אוֹ לְאַחֲרָה
הַהֲדָלָקָה וְהַסְּבִירָה מִדְיוּעָה?

• צְבָעוּ לְהַנְּאָתָכֶם

הַלְכָות בְּרָכוֹת

**אסור לאדם שיזנח מן העולם הזה בלי ברכה
(על פי מפעצת ברכות זף לה)**

מטרות הברכות שאנו מברכים לפני האכל הן:
א. הברכה מוחנכת אותנו להזדמנות לה על כל מה שהוא ברא בעולם.
ב. הברכה משרישה בנו את הידיעה ואת התהוושה **שהכל שיך לה, ומתחזקת בנו את האמונה בה.**

למשל: כשהאנו רוצים מائد לאכל פרי, לפני שאנו מכניםים את הפרי לפה, אנו עוצרים למספר שניות ומברכים בינהן ולאט: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי הארץ". בכך אנחנו מוחזקים בנו את האמונה שהפרי שבידיינו-ה' ברא אותו. בברכתינו אנו מודים לה' שאנו יכולים לאכל אותו.

שאלות חזרה

1. השלימו את החסר מהתוויה התրミילון. שימו לב למושפטים הנכונים.

הברכות מוחנכות אותנו

--	--	--

2. כתבו שתי ברכות נוטפות שאנו מברכים לפני שאנו אוכלים או לפני שאנו שותים.

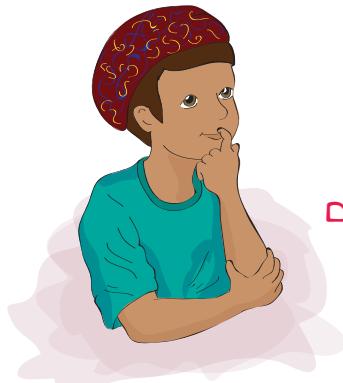
.א.

.ב.

3. הסבירו את הברכות שפתחתם.

.א.

.ב.

שאלות חקר ואתגר

4. הברכות שאנו מברכים לפני שאנו אוכלים או לפני שאנו שותים נקראות "ברכות הנהנו".

א. הסבירו את השם "ברכות הנהנו".

ב. מודיעין הן נקראות כה?

כללים בברכות

א. יש לברך את הברכות לפני שאנו אוכלים או שותים.
ב. מיד עם סיום הברכה יש להכניס את האכל לתוך הפה, ולא להפסיק בין הברכה לאכילה.

ג. יש להזכיר את המאכל שஇיה נתן לאכלה אותו מיד עם סיום הברכה. למשל: אם אריך לקלף את הקליפה של הפרי או הירק אותו רוצים לאכלה (כגון: תפוז, בננה), אריך קדם לקלף ולאחר מכן לברך ומיד לאכלה, כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

ד. אם הפסיק בדברו שלא מענין האכילה, אריך לחזר ולברך.

שאלות חזרה

כתבו "נכו" או "ג'כו נכו".

1. אנו מברכים את הברכות לפני אכילה או לפני שתיה. _____ (משמעות א)

2. מיד כשבוגרים לברכה, יש להכניס את האכל לתוך הפה. _____ (משמעות ב)

3. אם הפסיק בדברו שלא מענין האכילה, לא צריך לחזור ולברכה. _____ (משמעות ד)

השלימו את החיסר. (משמעות ג)

4. פרי שננתן לאכלה אותו רק לאחר שקלפו את הקליפה, יש לקלפו ורק אחר כן

לברכה עלייו כדי

ה��פו את התשובה הנכונה.

5. יוסי רצה לאכל גלידה שהיתה עטופה בנייר עטיפה. סמנו את סדר הפעולות

שעליו לעשות:

א. לברכה ברכבת "שחכلم", להוריד את העטיפה, לאכלה.

ב. להוריד את העטיפה, לברכה ברכבת "שחכلم", לאכלה.

ברכת "המוציא"

א. לפני שאוכלים לחם, חלה, פתח, לחמניה או בנט יש לברך:
"ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ".

ב. מיד לאחר שמנגנים את הידיים לאחר נטילת הידיים יש לברך על הלחם.

ג. בראיך שיש בתוכו ממתקים או לפתנים שוגים (պגון חמוץים, זיתים, טונה, שוקולד, חומוס וכדומה), מברכים ברכת "המושיא", וברכה זו פוטרת את כל המאכלים שיש בו, ואין לברך עליהם בנפרד.

שאלות חוויה

פקידו בצלע כחל את שם הילד אשר נהג בדין.

- דוד נטל ידיו וברך על הנטילה, ולאחר מכן בירה "המושיא" על הלחם.
יוסיף בירה "המושיא" על העוגה שהביא. (משמעות א')
- דביר ושיולה הם תאומים. אם שלחנה להם לאירועת עשר כריר עם שוקולד.
דביר בירה "המושיא" על הקריה וברכת "שהכל" על השוקולד, ואלו שיולה בירה
"המושיא" בלבד. (משמעות ג')

ברכת "מזונות"

א. לפני אכילת עוגות, ופל, ביגלה, בורקס או לחמיה מותוקה יש לברך:
"ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, בורא מיני מזונות".

שאלות חזרה

1. לפני אכילת עוגה יש לברך:

2. שילה הזכיר לחמיה מותוקה לארכות עשר. הוא התרלבט מהعلוי לברכה.
המושcia ליום הארץ או ברכת "borax miini mazonot". כתבו מה הברכה
ששילה היה צריכה לברך.

3. לפניכם רשימה של מיני מאפה שונים. שבעצם כל מאפה בטור היפותאים לברכה
שמקבריםם עלוי.

לעוגת לאו לא אטונת	לעוגת אן לא פולקן

אכען להנאתכם

ברכות "העץ" ו"האדמה"

א. על פירות שגדלים על עץ מברכים לפני שאוכלים אותם:
"ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, בורא פרי העץ".

כגון: זיתים, רמונים, תמרים, ענבים, תפוחים
תפוזים, שקדים, אפרסקים, שזיפים, אגסים.

ב. על פירות שגדלים על האדמה מברכים לפני שאוכלים אותם:
"ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, בורא פרי הארץ".

כגון: עגבניה, מלפפון, אבטיח, מלון, אונז, גזר,
תפוח אדמה.

ג. מי שאינו יודע מה לברך "borerai peri haetz" או "borerai peri haadama"
MBERCH: "borerai peri haadama", שהרי גם פירות הארץ יונקים מהאדמה.

שאלות חזרה

השלימו את החסר.

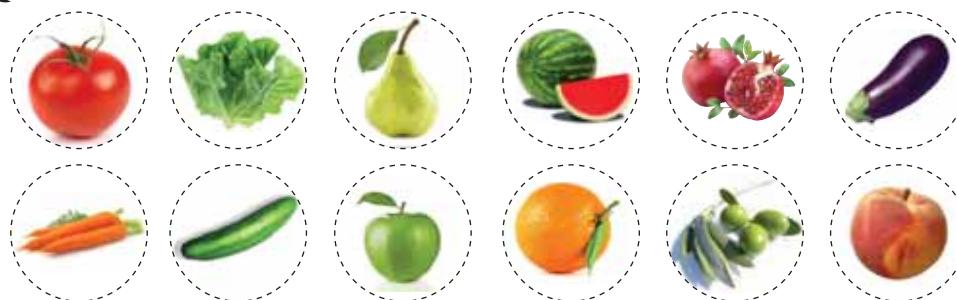
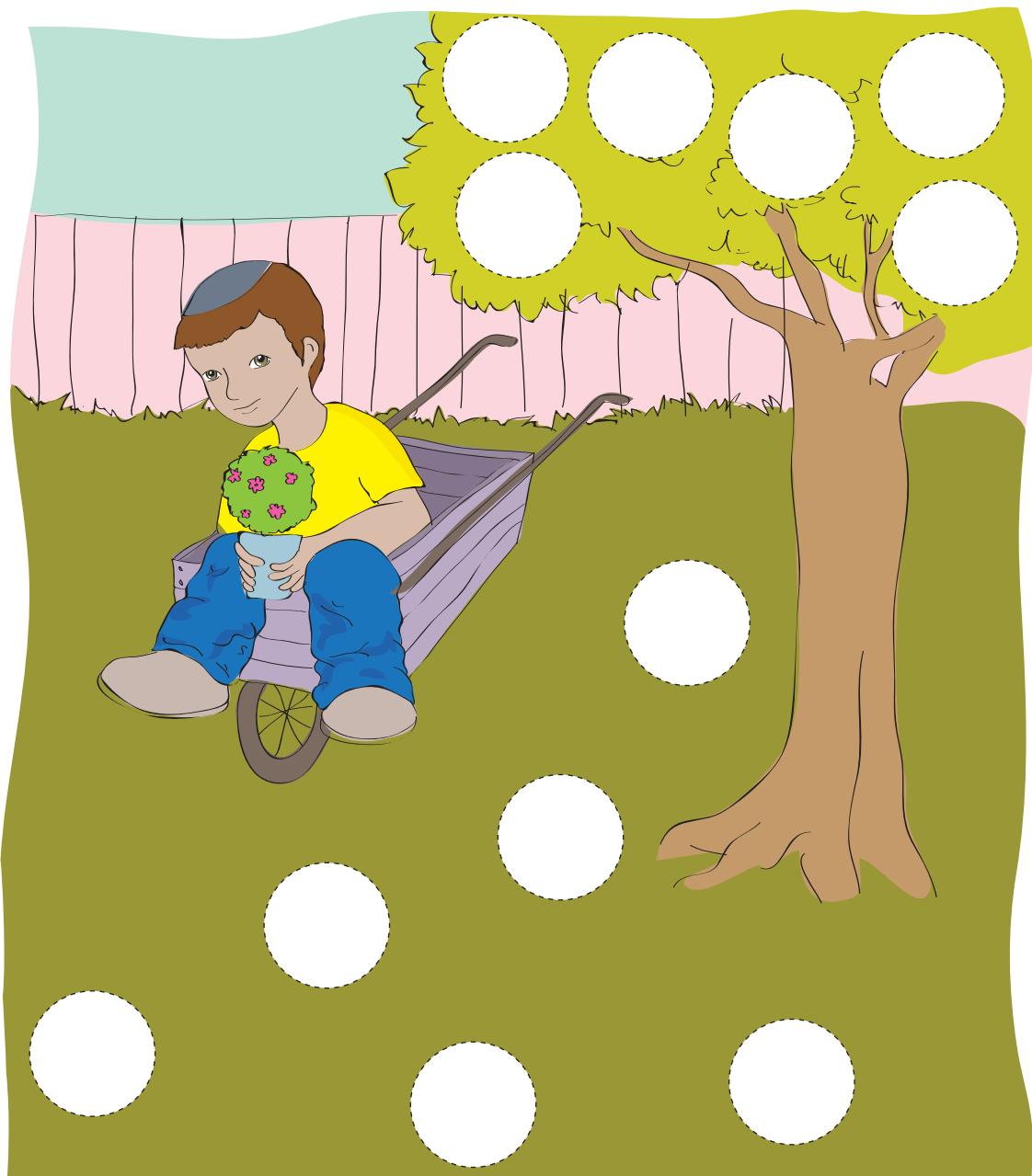
1. על פירות שגדלים על הארץ מברכים: (משמעות א')

"ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם,
"

2. על פירות שגדלים על האדמה מברכים: (משמעות ב').

"ה', אלקיינו מלך העולם, בורא פרי
"

3. גזרו את הירקות והפירות והדבוקו אותם במקומם המותאים על העץ או בגינה לפי ברכתם.

4. מיכל כבידה את טליה חכראתה בפרי שאיןו מכר להן, והן התרלבטו מה איריה לבירה

על פרי זה. (משמעות ג)

מה הייתה מיעדים לה?

5. תפוזת

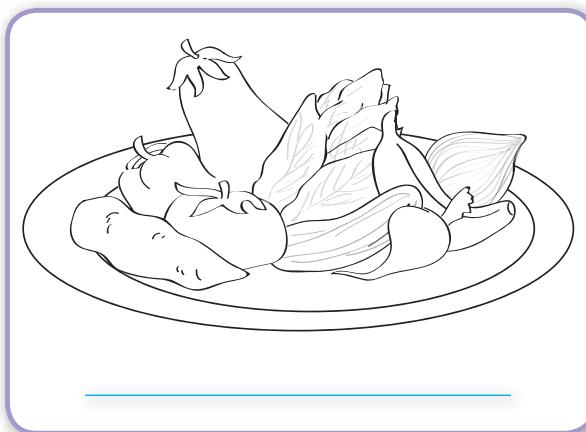
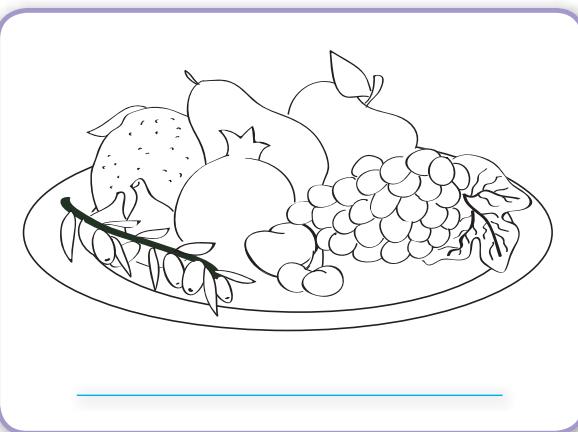
לפניכם תפוזת של פירות שגדלים על העץ ושגדלים על האדמה. הקיפו את הפירות שברכותם "בזרא פרי העץ" בכחול, ואת הפירות או הירקות שברכותם "בזרא פרי האדמה" בחום. הפלים יכולות להרשים בכל כוון: מלמטה, מימינה, שמאליה או באלכסון.

ש	ז	ח	ו	ת	פ	ו	ס	ת	פ	ו	ג	ס	ת	פ	ו	א
ז	י	ר	צ	ש	פ	ת	ע	ת	פ	ש	ג	ע	ת	פ	ו	ג
י	ת	ו	ק	ק	ו	ק	ב	ג	ב	א	ב	ו	ת	י	ו	ו
פ	ש	ב	ר	ב	ז	ד	כ	כ	ז	ד	ר	ב	ש	ז	ח	ז
ו	נ	ו	מ	מ	ל	ל	מ	מ	ל	ו	מ	ו	נ	ס	ו	ח
כ	י	ט	ב	ב	ה	ה	א	ב	ט	י	ב	ב	ו	נ	ב	כ

6. לפניכם שני מגשי פירות וירקות.

אכעו אותם וכותבו מתחתיו לכל מッシュ מה מבקרים על הפירות שbow.

ברכת "שְׁחִינָה"

א. כַּפְשָׁאָכְלִים פְּרִי חֶדֶשׁ שֶׁלֹּא אָכְלוּ כֵּל הַשָּׂנָה, מִבְרָכִים בַּפְּעֻם הַרְאָשׁוֹנָה:
"בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחִינָה וְקִמָנָה וְהַגִּיעָנוּ לִזְמָן הַזֶּה".

ב. בְּנוּסָר לִבְרָכָה שֶׁל הַפְּרִי ("הָעָץ" או "הַאֲדָמָה"), וּבְכֵד מוֹדִים לְה' שָׁזֶבֶת
אוֹתָנוּ לְרִגּוּעַ הַזֶּה.

שְׁאָלֹת חִזְרָה

הַשְׁלִימָנוּ אֶת הַחֲסִיר.

1. כַּפְשָׁאָכְלִים "בְּנָנָה" בַּפְּעֻם הַרְאָשׁוֹנָה בַּעֲוָנה יִשְׁלַׁבְרָה שְׁתִּי בְּרָכוֹת:

א. "בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּךְ פְּרִי הַאֲדָמָה".

ב. "בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ _____, שְׁחִינָה _____ לִזְמָן הַזֶּה".

שְׁאָלֹת חִקּוּר

2. שְׁאָלוּ אֶת הַזְּרִיכָם אוֹ אֶת רַב בֵּית הַסְּפָר בְּאֵלּוֹ אֲרוּעִים נוֹסְפִים אֲנוּ מְחִיבִים לִבְרָה

אֶת בְּרָכַת "שְׁחִינָה".

ברכת בורא פרי הגפן

על יין ומיצ' ענבים טבאי מברכים ברכת מיזחת:

"בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּךְ פְּרִי הַגָּפָן".

צִירוּ בְּקֻבּוֹק מִיצ' ענבים או יין וְלִידֹו גְּבִיעָה וְצִבְעָו אֹתָם.

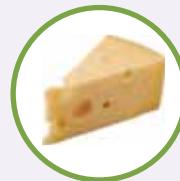

ברכת "שחפץ"

- מַתִּי מְבָרֵכִים: "בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֶלְקָנֹנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחַפֵּל נְהִיה בְּדָבָרוֹ?"
 א. על כל דבר שלא גדול בארץ. כגון: גלידה, גבינה, חלב, ביצים,
 דגים, בשר, נקניק, סקריות.
 ב. על כל סוג ממשകאות. כגון: מים ומיין.
 ג. על בשר, עופות ודגים וכל תוצרתם.
 ד. על החלב ותוצרתו.

שאלות חזרה

השלימו את החסר. (מופיע א)

1. על מה מברכים ברכת "שחפץ": על כל דבר שלא גדול _____ פגון גלידה,

_____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ , _____ .

2. הקיפו בעוגול את יוצא הדף וכתבו מה מברכים עליהם.

א. גזר, מלפפון, חלב

הברכה: _____

ב. תפוח, גבינה, ענבים

הברכה: _____

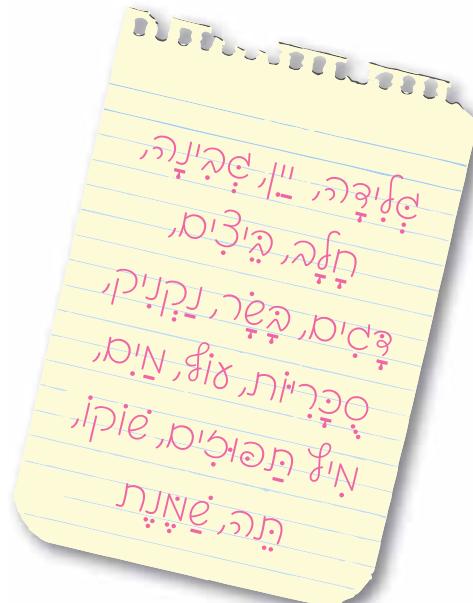
ג. נקניק, אבטיח, עגבניה

הברכה: _____

ד. יין, מיץ בטעם ענבים, קרחון [גלידה] בטעם ענבים

הברכה: _____

3. לפניכם רשימות מזקנים ומאכלים ומישקאות. קראו את הרשימה והעתיקו כל מאכל בפסל המתאים.

מישקאות

מזורי בשר

מזורי חלב

כמתקנים

סכום נושא ברכות

כתבו כאן או פה כאן.

א. ביו הברכה לאכילה מטר לדבר.

ב. צריה לקלף פרי ורק אז לבירה עליו.

ג. לפניו אכילת עוגה מבקרים: "בזרא מיני מזונות".

ד. ברכת המוציא פוטרת את כל המאכלים שיש בפתחה.

ה. מיד לאחר הנגוב של הנטילה יש לבירה על הלוחם.

ו. חייכים לנגב את הידיים לפניו שמבקרים על הלוחם.

ז. ברכת המוציא פוטרת כל דבר בסעדה ואין צריה לבירה עליו.

ח. ככלא יודעים מה לבירה מבקרים "בזרא מיני מזונות".

ט. ברכת שהפל מבקרים על כל דבר שלא גדל בארץ.

י. הברכה מחייבת אותנו להזdot על מה שאנו מקבלים.

ט"ו בָּשְׁבַּט

א. נזְהָגִים לְאֶכְלָמִפְרוֹת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּט"ו בָּשְׁבַּט.

ב. יְשֻׁנְהָגִים לְעַשּׂוֹת סֶדֶר ט"ו בָּשְׁבַּט. אֲוֹכְלִים מִפְרוֹת שְׁבָעַת הַמִּינִים שְׁנַשְׁתַּבְּחָה בָּהֶם אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אֲוֹכְלִים פִּרְוֹת נּוֹסְפִים. מִבְּרָכִים עַלְיָהֶם וְאוֹמְרִים מִמְּדָרְשֵׁי חֶזְקָלָה קְשׁוּרִים לְפִרְוֹת אָלוֹן.

ג. יְשֻׁנְהָגִים לְאֶכְלָת פִּרְוֹת מִשְׁבָּעַת הַמִּינִים. שְׁבָעַת הַמִּינִים מִזְכָּרִים בְּפֶסֹּוק:

יְשֻׁנְהָגִים לְבָרֶךְ עַל הַפְּרִי הַסְּמוֹךְ לְמַלְאָה "אָרֶץ" שְׁבֶפֶסֹּוק,
הַחֶטֶף וְהַשְׁעָרָה כְּתוּבִים בְּסִמְכּוֹת לְמַלְאָה "אָרֶץ" הַרְאָשׁוֹנָה
בְּפֶסֹּוק. לְכֵן אָנוּ מִקְדִּים לְבָרֶךְ עַל הַלְּחֵם אוֹ הַעֲוגֹת
הַנְּעִשִּׁים מִחֶטֶף וְשַׁעַרָה, לִפְנֵי הַבָּרָכָה עַל הַפִּרְוֹת.

הַקְדִּימָות מִבֵּין הַפִּרְוֹת הַמִּזְכָּרִים בְּפֶסֹּוק הָיאָ:

1. זִית 2. תְּמָר 3. עֲנָבִים 4. תִיאָנָה 5. רַמּוֹן.

"אָרֶץ"

1. חֶטֶף

2. וְשַׁעַרָה

5. וְגַפֵּן (עֲנָבִים)

6. וְתִיאָנָה

7. וְרַמּוֹן

שאלות חז"ה

1. סקרו כיצד נהגים לחגג את ט"ו בשבט במקומותם.

2. דבורה רצתה לאכל תمر וענבים. על מה עלייה לברך ראשון? מודיע?

3. יערה רצתה לאכל עוגה ותמר. על מה עליה לברך ראשונה? מודיעו?

4. כתבו את פירות שבעת הקינינים לפי סדר ברכבתם.

5. העתקי מותו התרミלו את הפרות בטור הפתאים.

አዲስ አበባ	አዲስ አበባ

ספר מגילה אַסְתָּר

"וַיְהִי בַּיּוֹם אֲחֶשְׁוֹרֹזֶשׁ הַמּוֹלֵךְ מִהָּדוּ וְעַד כָּנֶשׁ שְׁבֻעַ וְעַשְׂרִים וְמֵאָה מִדְּנָה" (אסתר א, א)

לאחר חירכון בית המקדש הראשון, עזיווון רב עם ישראל היה בגלות. בפרק מלחה גודל ושם אחשורוש. הוא מלחה על מאה עשרים ושבע מדינות מ"הדו ועד כוש". המלחה ערה משפטה גודל במשה חצי שנה. המלחה בקש מאשתו המלכה ושתיה שותבה למשפטה כדי שכלם יראו את יפה.

ושתי סרבה לבוא למשפטה. המלחה כאס מיאוד וצוה להרוג אותה. במקום ושתי התחפתו המלחה עם אסתר היפה, בת דודו של מרדכי היהודי. "איש יהודי היה בשושן הבירה ושם מרדכי בן צair בן שמעי בן קיש איש ימיני" (אסתר ב, ה). מרדכי היהודי היה מנהיג היהודים. אסתר לא ספרה שהוא יהודי, ואף אחד לא ידע שהוא מעם ישראל.

יום אחד שמע מרדכי היהודי כי מישרתי המלחה בגטו ותרש מתקנים להרוג את המלחה. מרדכי היהודי גלה את הטוז לאסתר המלכה שספרה למולה אחשורוש, וכך נצלו חיי של המלחה.

למלך אחשורוש היו שרים רבים, אך יותר מפלם הוא אהב את המן. המלחה הזרה למלם לכרע בירה לפניו המן. רק מרדכי היהודי טירב לכרע בירה ולהשתחווות לו. המן נפצע וכעס על התנהגותו של מרדכי ורצה לנוקם בו ובעמו.

הוא רצה להרוג את כל היהודים שiyorשבים בכל מדינות המלחה. המלחה הסכים לבקשו והוא נתן לו כסף לבצע את הרשומה. המן הטיל גורל (פור) וקבע את היום שבו יהריג את כל היהודים מגודל ועד קטן. היום היה י"ג באדר. כשההגיע דבר הגזורה היהודים הם התפללו לה' לבטול הגזורה. מרדכי היהודי לבש שך ואפר וזכה יצא לרוחב העיר. הוא פנה לאסתר שתפעיל אצל המלך לבטול את הגזורה. אסתר השיבה לו שהוא יודיע לכל היהודים שהם יתפללו לה' ויצומו שלוש מモת-ليلו ויום, וגם היא והקשות שלה יעשה כן. היא תפנץ אל המלך לבטול את הגזורה.

ביום השלישי של הczom, אסתר נכנסתה לפולג ובקשה להזמין את המן למשתה. במשתה היא לא אמרה דבר, ובקשה להזמין גם למשתה את המן למשתה נוספת. המן חזר לבתו שמח וטוב לב מהיחס הטוב שהוא קיבל מאסתר הוא תכנן איך להציג

למלך לטלות את מרדכי היהודי על עז. המלכה הייתה מודת מיטרד מההתנהגות של אסתר והקשר שלמה עם המן.

באותה הלילה נדדה שנתו של המלך הוא צוה לקרא לפניו את ספר הזיכרונות, וקראו בפניו כיצד מרדכי היהודי הציל את חייו. מיד צוה על המן לכבד את מרדכי היהודי.

מן נאלץ להזכיר את מרדכי היהודי על סוס המלך, כשהוא קורא בקול גדול: "ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו" (אסתר ג, יא). כשהוא סים להזכיר את מרדכי, הוא נקרא בדחיפות למשתה השני עם אחשירוש ואסתר. במשתה אמרה אסתר למלה שהמן רוצה להרוג את בני עמו - עם ישראל. אחד ממושרטיו המלך ששמו חרבונה הוסיף שהמן גם רוצה לטלות את מרדכי היהודי על עז. המלך פעל מאד על כה שהמן תכנן להרוג את העם של אסתר המלכה, ועל כה שהוא רצה להרוג את מרדכי היהודי שהציל את חייו המלך. הוא צוה לטלות את המן ואת בניו על העז. מרדכי היהודי, דודה של אסתר, נהיה קרוב יותר למלה. "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות... והעיר שושן צהלה ושמחה. יהודים היו אורה ושמחה וששון וקר" (אסתר ח, טו-טו)

יהודים נתנו רשות להלחם עם האויבים שרצו להרוג אותם באותו פארה בו תכננו להרוג את היהודים: "ונחפה היא. אשר ישלו היהודים הפה בשׂונאייהם" (אסתר ט, א).

יהודים נצחו את האויבים וקבעו ימי הزادה לה' משתה שמחה משלוח מנחות ומתקנות לאביבנים בימיים שהם נחוו מנהכלחות: ב"ד ובט"ו באדר, "לעתות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנחות איש לרעהו ומתקנות לאביבנים" (אסתר ט, כב)

שְׁאָלוֹת חִזְרָה

השליכו את הפסוקים מותזה ספר מגלת אסתר.

1. **"וַיְהִי בִּימֵי** **מֶלֶךְ** **מָהָדָן** וְעַד כָּוֹשׁ **שְׁבֻעָה**

מִדְינָה ". (אסתר א, א)

2. **"כִּכְחָה יָעַשָּׂה** **בַּיְקָרֹן**". (אסתר ג, יא)

3. **"לִיהוּדִים הִיְתָה אָרָה** **וַיָּקָרְנָה** ". (אסתר ח, טז)

4. **"וַיְהִי פְּנֵי** **הָוָא** **יָשַׁלְטוּ** **הַמָּה בְּשׂוֹנְאֵיכֶם** ". (אסתר ט, א)

5. העתיקו את הפסוק מותזה המגלת אשר מטענו ליהודים שיש לשומח, לעלה משפטה,

לשלה מנות ומפענות לאבירונים ביום פורים:

6. שירו בפה פסוקים ידיעים מותזה מגלת אסתר.

7. צירו מגלת אסתר

8. התבוננו בתמונות שלפניכם, מצאו ארבעה הבדלים ואכבעו אותם.

אַרְבָּעָ מִצּוֹת חֶגֶג פּוּרִים

מִקְרָא מְגָלָה

- קוֹרְאים את המגילה בלילה וחזרים וקוֹרְאים גם ביום.
- הוֹלְכִים לבית הכנסת לשמע מקרא מגילה. "ברב עם הדרת מלך" (משל, יד, כח). אנו מודים לה על הנשים שעשו לאבותינו ולנו ברוב עם, עם כל מתפללי בית הכנסת.
- המן הרשע גור להרג אפלו ילדים קטנים מאד.
- גם ילדי כתה ב' מזמינים לבוא לבית הכנסת ולשמע מקרא מגילה ולהודות לה על ההאלה והגס הגדול.
- יש להקשיב היטב ולשמע כל מה שנס�עת ממי שקורא את המגילה. זו עקר המצויה וההוראה לה, ולא בשפרעישים בזמן שמקירים את שמו של המן.

- ו. לפני קריית המגלה בלילה מברכים שלוש ברכות:
1. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מקרא מגלה.
 2. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, שעשה נסים לאבותינו בימים בהם בזמן זהה.
 3. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, שהחינו וקיינו והגיענו לזמן זהה.
- ז. מגלה נכתבת כמו ספר תורה, על קלף ובדיין. מגלה הכתובה על ניר או מדף על קלף פסולה.
- ח. בעל הקורא פורס את המגלה כמו אגרת.

שאלות חזרה

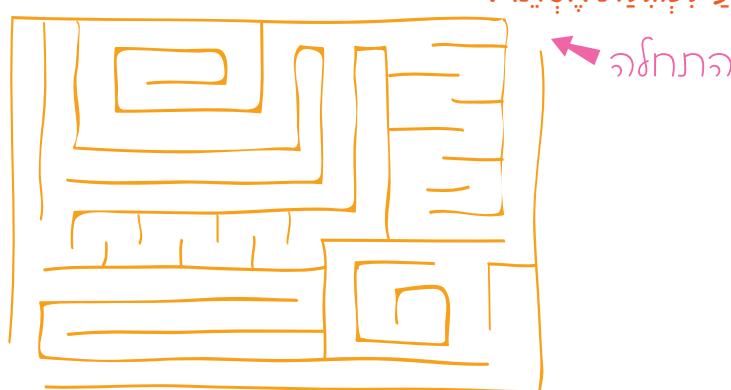
השלימו את החסר.

1. לפני קריית המגלה יש לבירה: (משמעותו)
 - א. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו בימים בהם בזמן זהה.
 - ב. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, בימים בהם בזמן זהה.
 - ג. ברוך אתה ה', אלכינו מלך העולם, והגיענו לזמן זהה.

כתבו נכון או נכון. (משמעותים י-ח)
2. קוראים את המגלה בלילה וחוזרים לקראה ביום.
 - ב. מגלה נכתבת כמו ספר תורה, על קלף ובדיין.
 - ג. עקר הפעולה להריעיש כשמזKirim את שמו של המן.
 - ד. בעל הקורא פורס את המגלה כמו אגרת.

3. מבוא

נסה להגיע למגלה אסתר.

מְשֻׁלָּוח מִנּוֹת

א. ביום הפורים מצווה לשלוח מנות איש לרעהו, לפחות שתי מנות לאיש אחד. כדי שכתוב במגלה: "מְשֻׁלָּוח מִנּוֹת אִישׁ לַרְעָהוּ". משלוח המנות מחזק את הקשר הטוב שבין חברים.

ב. גם ילדים מזמינים תחת זה לזה משלוח מנות לחברים קרובים, וגם לכאלה שהם פחות קרובים. כך מתקרבים זה לזה.

מִתְנוֹת לְאָבוֹנִים

ג. מצווה לחת ביום פורים לפחות שתי מנות לשני עניים (מתנה לכל עני). וכל הפופט יד נותנים לו.

מְשֻׁתָּה - סְעוֹדַת פּוּרִים

ד. ביום הפורים יש לאכל סעודה מיוחדת - סעודת פורים. בסעודה מהללים ומשבחים את ה' על הנסים והגפלאות שעשה עם ישראל.

שְׁאֲלוֹת חִזְרָה

הקיימו את הטעשכה בנכונה.

1. כמה מנות צריכה לשלוח כדי לקיים מצווה "משלוח מנות" בפורים? (משמעותו א'

3.א

2.ב

2. כמה עניים צריכה לתת צדקה בפורים? (משמעותו ג')

1.א

2.ב

3. א. מאייר שלח משלוח מנות ביום פורים ואלו איליה שלחה בليل פורים,

מי מכם לא קים את המזונה?

א. מאייר ב. איליה

ב. הסבירו מודיעע?

4. כתבו מהן ארבע מוצאות חג הפורים.

א. מ _____ מגלה.

ב. מ _____ מנות.

ג. מ _____ לאכויונים.

ד. מ _____ .

5. כתבו את סדר הzmanים של קיום מוצאות חג הפורים. (ע"פ התרמילון)

- א. _____
- ב. _____
- ג. _____
- ד. _____
- ה. _____

משימות

א. כתבו על מגילות אסתר עם טפורים מייחדים, על חגיגות פורים בקהילות ישראל. שאלו את רב השכונה, את רב היישוב, את רב בית הספר, הורים ואנשים מבוגרים. חפשו במאגרי מידע, ומספרו לכלם.

ב. קימו דיוון כיצד לשלוח מנות איש לרעהו בין תלמידי הכתה ביום פורים, כדי שכל תלמיד יקבל משלוח מנות. (משלוח מנות קטן)

ג. אספו כסף לצדקה וחשבו למי כדאי ליתת את הכסף ביום פורים כ"מנות לאכויונים" מאות כתה ב'. הティיעצו עם רב בית הספר, רב השכונה, רב היישוב, וՃאגו להעכבר אליו את הכספי שנאסף לפניו פורים כדי שיוכל ליתת את הכספי ביום פורים.

תפלה "על הנשים"

בתפליות ובברכת המזון בפורים אנו מוסיפים: "על הנשים ועל הנקודות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים בהם שמי מרדכי ואסתר בושתן הבירה. כשבמד עליהם חנו הרבה. ביקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טרונשטיום ביום אחד בשלשה עשר לחודש שניים עשר הוא חדש אדר... ואתה ברוחך תרבים הפרת את עצתו... ועשית עליהם נס ופלאணודה לשmek הadol סלה".

שאלות חזרה

עינו בתפלה "על הנשים" והשיבו על השאלות הבאות:

1. בימי של מי התרחש (בימי מי היה) נס פורם?
2. באיזה יום ובאיזה חדש רצה חנו להרוג לאבד את כל היהודים?
3. השלימו את החסר מהתורה תפלה על הנשים.
בימי מרדכי בושתן ולאבד את כל היהודים ".

שאלות חקק

4. מצאו בסדור היקן נמצאת תפלה "על הנשים" בתפלה העמידה.
5. מהי עוד לנו אומרים תפלה זו?

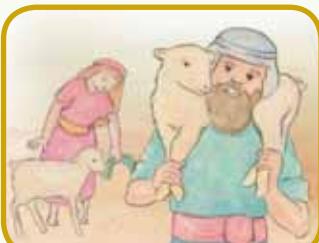
• צבעו להנאהתכם

חג הפסח

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיו בְּמִצְרַיִם, וֶפָּרָעָה הָרְשָׁע הָעֲבִיד אֹתָם בְּעֲבֹדֹות קָשֹׁות מְאָד. הֵם בָּנָנו מַבְנִים גָּדוֹלִים. הַמַּבְנִים הָלְלו נִקְרָאים פִּירְמִידּוֹת. הֵם הָיו צָרִיכִים לְמַצָּא לְכָד אֶת הַחֲמָר מִפְּנֵינוּ הֵם בָּנָנו אֶת הַמַּבְנִים הָלְלו. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָעָקוּ לְה' פִּי הֵם לֹא יָכְלָו לְסִבְלָו יוֹתֵר אֶת הַעֲבֹדֹות הַקְּשָׁה.

ה' שָׁלַח אֶת מֹשֶׁה וּבְנָיו לְהֹזִיע לְפָרָעָה שִׁיוֹצְיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם כַּכְתוּב: "שָׁלַח אֶת עַפְּנֵי וַיַּעֲבֹדָנִי" (שמות ז, טז). פָרָעָה לֹא הָסִיפִים. ה' הָעֲנִיש אֶת פָרָעָה וְאֶת כָל הַמִּצְרִים בְּעָשָׂר מִפְּתּוֹת. ה' הָכִין אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיצְיאָה מִמִּצְרִים וְצָוָה אֹתָם לְהַקְרִיב קָרְבָּנו בְּכָתִיהם בְּמִצְרַיִם.

לְכָל הַדָּרוֹת הַבָּאִים צָוָה ה' לְהַקְרִיב קָרְבָּנו פֵּסֶח בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְכוֹן "שְׁבֻעָת יְמִים תָּאֵל מֵצֶת וּבִזֶּם הַשְׁבִּיעִי חַג לְה'"... וְלֹא יָרָא לְ�ֵחָמָן וְלֹא יָרָא לְ�ֵשָׁא בְּכָל גָּבְלָג" (שמות יג, ו-ז). הַחֲמָץ הוּא מִאֱפָה הַמְּרֻכָּב מִקְמָח וּכְיוֹם שְׁנָאָפוֹ יוֹתֵר מ-18 דָקּוֹת.

אַחֲרֵי מִכְתֵּב בְּכֹורוֹת פָרָעָה אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: "קַוְנו אֶזְעָזָל מִתְּזָהָב עַפְּנֵי גַם אַתֶּם גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹכֶד עֲבֹדו אֶת ה' כְּדִבְרָכֶם" (שמות יב, לא) אַבְוֹתֵינוּ יָצָאו מִמִּצְרַיִם בְּחִפּוֹזָן, בְּקָהָרוֹת, וְלֹא יָכְלָו לְהַתְעַכֵּב. לְפִיקָה הַבָּצָק אֲשֶׁר הָיָה אַתֶּם לֹא הָסִיפִים לְהַחְמִיז כִּי לְעַשׂוֹת מִפְּנֵנו לְחַם. כֹּן עַשׂו מִפְּנֵנו מֵצֶת.

שאילות חזויה

1. השלימו את הפסוקים.

א. "שלח _____ ייעבדני"

ב. "קומו _____ מתוך עמי גם אתם גםبني ישראל את ה' כדבריכם"
הקיימו את ה指挥ה הנכונה.

2. מודיעו אפו בני ישראל מצות ביצאתם ממצרים?

א. כי היו עצלים.

ב. כי יצאו בחפות ממצרים.

ג. כי היו עייפים.

3. מה פירוש המלה "חפazon"?

א. לאט

ב. מצות

ג. במלירות

4. במשר בפה יכימים צריה לאכל מצות?

7.א

6.ב

8.ג

5. רשמו כל סוג של אכל בטור המתאים.

לְאַזְעָנִי	לְאַזְעָנִי

בדיקות חמץ

א. אָרִיךְ לַנְקֹות הַיּוֹב לִפְנֵי חֶג הַפֿסָח אֶת חֲדֹרִי הַבַּיִת וּבָכֶל מֶקְומִים שָׁרְגִילִים לְהַכְנִיס בּוֹ חֶמֶץ. בָּגָן: תִּקְיִם, כִּיסִּי בָּגָדים וּבָדוֹמָה. יְשַׁלֵּחַ לַנְקֹות גַּם אֶת הַמְּכוֹנִית.

ב. אַחֲרֵי תְּפִלָּת מַעֲרִיב בְּלִיל יְד בְּגִיסָן בּוֹדְקִים שָׁאַין חֶמֶץ בָּמֶקְומֹת הַלְּלָגָה הַבְּדִיקָה נִעֶשֶׂת לְאוֹרֶר אוֹר אוֹר פָּנָס. כַּשְׁבּוֹדְקִים לְאוֹר נִיר אָרִיךְ לְהַזְהָר שֶׁלֹּא תְּהִיא שְׁרָפָה.

ג. לִפְנֵי בְּדִיקָת חֶמֶץ מִבְרָכִים: "בָּרוּךְ אֱתָה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְּמִצּוֹתָיו וַצְדָּקָנוּ עַל בָּעֵור חֶמֶץ".

ד. יְשַׁהְגִּים לְהַנִּיחַ עִשְׂרָה פָּתִיתִי חֶמֶץ בָּחֲדֹרִי הַבַּיִת לִפְנֵי הַבְּדִיקָה, כִּדְיַי שַׁהְבָרָכה לֹא תְּהִיא לְבָטָלה.

שְׁאַלּוֹת חִזְרָה

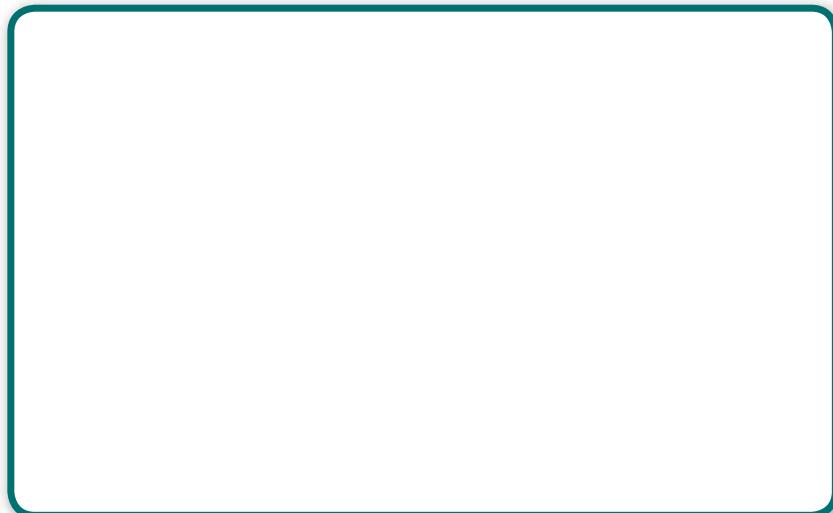
1. כתבו את המקומות בהם אתם מינקים את החמצץ בכתיכם.

2. באיזה תאריך יש לבדוק את החמצץ?

3. הסתכלו בלוח השנה וכתבו באיזה יום בשבוע יחול תאריך זה בשנה זו.

4. כתבו את הברכה הנאמרת לפניו בדיקת חמץ. (המשך ג)

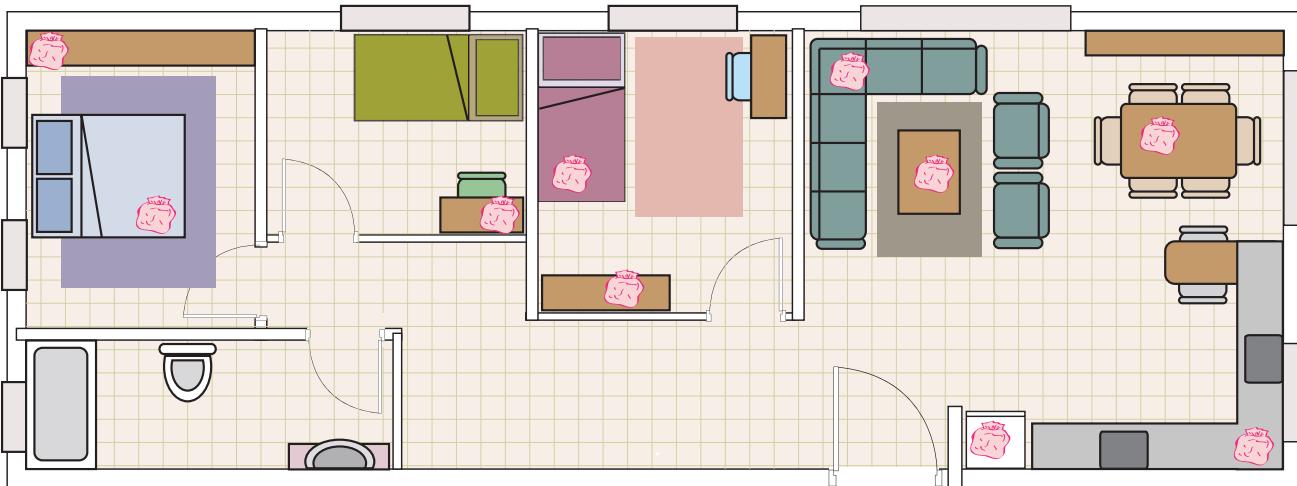
5. צירו את מבנה החדרים בቤתכם ואת המסלול בו תלכו בבדיקה חמצ.

6. התבוננו בתמונות של פניהם, מצאו ארבעה הבדלים וצבעו אותם.

7. התבוננו בתמונה ועזרו לאבא למצוא את החמצ שיש בבית, והקיפו אותו.

ברכות על המזאה

א. בלילה ט'ו בניסן - ליל הסדר, מזואה מהתורה לאכול מזאה. מברכים על המזאה שתי ברכות:

1. "ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ".
2. "ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על אכילת מזאה".

ב. בשאר ימי החג מברכים על המזאה רק את ברכת "המושיא לחם מן הארץ".

ג. בשאר ימות השנה מברכים על המזאות:

מנハג בני ספרד: "בוריא מיני מזונות" ומנハג בני אשכנז: "המושיא לחם מן הארץ".

שאלות חזרה

1. העתיקו את שתי הברכות שմברכים על המזאה בלילה הסדר.

א. "ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, המוציא לחם _____".

ב. "ברוך אתה ה', אלקיינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו _____".
הקיימו את התחשובה הנקונה.

2. בשאר ימי החג מברכים על המזאה:

ג. "בוריא מיני מזונות" ב. "המושיא לחם מן הארץ"

3. אם תפתרו נכון את התשbez, תגלו את שם החג.

א. אנו אוכלים אותה בכל ימי החג.

ב. מלך מצרים הירשע.

ג. בלילה פסח עוניים את ה_____.

ד. בפסח אסור לאכל _____.

חַמֵץ וּמְצָה

המְצָה אֲפִיה מִשְׁנֵי חַמְרִים: 1. קֶמֶח. 2. מִים
מִים שָׁלֹנוּ: הַפִּים צָרִיכִים לְהִזְבִּין קָרִים. שְׁבִיכִי נִסְן
הַפִּים חַמְרִים בָּשָׁעָות הַיּוֹם, וְחַם עַלְול לְהַחְמִיז אֶת
הַכְּצָק. עַל כֵּן שׂוֹאֲבִים אֶת הַפִּים לְפָנוֹת עַרְבָּה, וּמְנִיחִים
אָוֹתָם בְּמִשְׁבֵך פֶּל הַלְּילָה כִּדְיֻ שִׁיתְקָרָה: מִפְאָן שְׁמָם -
"מִים שָׁלֹנוּ" מִים שָׁהַלְינוּ שְׁמָרוּ אָוֹתָם בְּמִשְׁבֵך הַלְּילָה לְמִחרָת לְשִׁים בָּהֶם אֶת הַכְּצָק.

1. הַלְּחֵם אֲפִי מִחְמָרִים נוֹסְפִים וְהָם: (הַעֲזָרוּ בָּאָמָא)

. 1. . 2. . 3. . 4.

2. גַּסּו לְמִצְאָה אֶת הַכְּצָל בֵּין מְצָה לְלַחֵם. לְפִנֵיכֶם כֹּמה הַכְּצָלִים בֵּין הַלְּחֵם לְמְצָה.
כְּתַבּו אֶת הַהַכְּצָלִים בְּטוּרָה הַמִּתְאִים.

אַבְּגָנָה	מְצָה - חַמְרָה

כֵּן אַבְּגָנָה אַבְּגָנָה, כֵּן כְּתַבְּבָנָה כְּתַבְּבָנָה בְּקֹות גְּלֹנָה, כֵּן כְּבִינָה אַבְּגָנָה, כֵּן
הַמִּטְבְּבָנָה אַבְּגָנָה, כֵּן כְּבִינָה אַבְּגָנָה, כֵּן כְּבִינָה אַבְּגָנָה, כֵּן כְּבִינָה אַבְּגָנָה.

• צְבָעו לְהַנְּאָתָכֶם

ליל הסדר

"רבנן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלזשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו. ואלו הן: פסח, מצה ומרור."

פסח - על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים.

מצה - על שום שנגאלו אבותינו ממצרים.

מרור - על שום שמררו המצרים את חיינו אבותינו במצרים.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא

יצא ממצרים, שנאמר (שמות יג, ח): "והגדת לבנה ביום ההוא לאמור בעבור זה עשה ה' לי ביצאת מצרים"...." (המשך פסחים, פרק י, משנה ה).

א. סעודת ליל חג פסח אינה סעודה כבכל שבת וחג. בלילה זה יש לקיים "סדר" של פעולות, כשהמרכיבן קריאת ה"הגדה", ספר יציאת מצרים.

ב. סימני ה"סדר":

קחו - אכילת חמץ בברכה.

קידש - קידוש על היין.

פורה - אכילת חמץ והמזרע כשייםם כרוכים יחד.

ורחץ - נטילת ידיים ללא ברכה - לאחר הטבילה לזרה אכילת הפָרֶס, בכמי מלח.

שלוחו עורה - סעודת החג.

כרכס - אכילת ירק לאחר הטבילה בכמי מלח.

צפו - אכילת האפיקוקון.

יחז - פרישת חמץ הנטמעת לשנים והצפנת האפיקוקון.

ברכה - ברכת המזון.

מגיד - אמרית ההגדה; ספר יציאת מצרים.

בליל - אמרית פרקי הallel.

ברחצה - נטילת ידיים בברכה - לפני אכילת חמץ.

נרצה - העושה כסדר הזה, מרצה לשמיים.

מווציא - ברכת "המווציא" על חמץ.

מצה - ברכה מיוחדת על חמץ על אכילת מצה ואכילתנה.

ג. בְּלִיל הַסֵּדֶר, מִסְדָּרִים עַל קָעֵרֶת הַפֶּסֶח מִאֲכָלִים שֶׁנְּדָרְשִׁים לְלִילָה זוֹה: מַצּוֹת, מְרוֹרָה, חֲרָסֶת, כְּרָפֶס, בִּיאָה וּזְרוּעָה.

שְׁאַלּוֹת חִזְרָה

1. כתבו את התחשובה הנכונה, העזרו בתרמיון:

א. הפסח ממנו קוראים בלילה הפסדר את סفور יציאת מצרים נקרא _____.

ב. בלילה הפסדר שותים _____ כוסות של יין.

ג. בסוף ליל הפסדר לאחר ברפת המזון אומרים _____.

ד. חצוי המזח איתה מצפים נקראת _____.

ה. כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו.

ואלו הן: _____

ו. חצית המזח האמצעית לשניים נקראת _____.

2. השליכו את החסר לפני הפטדר הראוי בלילה הפטדר. גוזרו את התמונה ופה ביקו אוטה ליד המושפט המותאים.

מְרוֹר	9	גַּדֵּשׁ	1
	10	וּרְחִץ	2
	11	כְּרֶפֶס	3
אָפָם	12	יְמִין	4
	13	מַגִּיד	5
הַלֵּל	14	בְּחִצָּה	6
	15	מַזְמִיא	7
		מַצָּה	8

קָרְבָּן הַעֲמֵר וִסְפִּירַת הַעֲמֵר

- ★ ביום של מחרת החג הראשון של פסח, בלילה בגינץ, היה מובא לבית המקדש קרבן העمر, קציר השעורים העמר. את קרבן העمر היו מגנפים לפניו. כהן עומד במזבח המשובצת, אווז בקלי ובו העمر שהוכן מקציר השעורים.
- ★ מזוודה לספור את הימים שבין פסח לשבעות, לכן קוראים לימים אלו ספירת העمر.
- ★ העمر הוא אלמה של שבלי שעורים כרוכים זו זה.

הַיּוֹם סִפְירַת הַעֲמֵר

- א. לאחר תפילה ערבית ממוצאי חג הפסח, בלילה ט"ז בגינץ מתחילים לספר ספירת העمر, עד ליל ה' בסיוון, ערב חג השבעות.
- ב. אפ"נ הספירה: עומדים מברכים וסופרים.
- ג. הברכה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העمر".
- ד. מזקרים את מספר הימים ואת מספר השבעות. דוגמה: היום עשרה ימים (לעמר) שהם שבע אחד ושלושה ימים (לעמר).

ה. מי ששכח לספר ולברך, יאמר במשך היום את הספירה. בלילה הבא יכול להמשיך ולספר בברכה. אם שכח לברך ממשיך לספר ללא ברכה. ג. בסוף הספירה נוהגים לומר: "ברחמן הוא יחויר לנו עבודה בית-הטיקdash למקומה במרתה בימינו".

שאילות חזרה

הקיימו את התשובה הנכונה.

1. באיזה תפלת אנו סופרים את ספירת העمر? (סעיף א)

- בסוף תפלה שחרית
- באמצע תפלה מנחה
- בסוף תפלה ערבית

2. כיצד סופרים את ספירת העمر? (סעיף ב)

- בעמידה
- בישיבה
- בשכיבה

3. כתבו נכון או נכון נכון:

א. מי ששכח לספר ולברך, יאמר במשך היום את הספירה. בלילה הבא יוכל להמשיך ולספר בברכה. _____

ב. מי ששכח לספר יוכל להמשיך לספר בשאר הימים ללא ברכה. _____ (סעיף ח) _____

4. השלימו מתוך התרミلون:

ספרת העומר היא בין חג _____ לחג _____.
סופרים _____ ימיםშם _____ שבועות.

אבלות ביום הספרה

מבוא

ימי ספירת העומר הם ימי הכהנה לקראת חג מתן תורה, חג השבעות. אחד לאחר חרבון הבית השני מתו בימים אלה שלאחר חג הפסח, עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא. הם מתו מפני שלא נהגו כבוז זה בזיה. זלזו ולא דאגו זה לזה, כך מספר בגדרא: תלמיד אחד מתלמידי רבי עקיבא חלה. לא נכנסו חכמים (התלמידים האחרים) לבקרו. ונכנס רבי עקיבא לבקרו, רבי עקיבא נקה וסדר לו את החדר והדבר חזק מאד את הבריאות של התלמיד. אמר התלמיד לרבי עקיבא: רבי, חחיתני. יצא רבי עקיבא ודרש: כל מי שאין מבקר חולין - כאלו שופך דמים.

(על פי תלמוד בבלי נדרים דף מאמוד א)

א. בעקבות אסון גדול זה ואסונות נוספים נספפים אחרים שקרו ביוםיהם אלו במהלך הדורות, קבעו חכמים: שימי ספירת העומר יהיו ימים בהם נוהגים מנהגי אבלות. אין מתחתנים ביוםיהם אלו ואין מסתפרים.

ב. י"ח באיר הוא היום השלישי ושלישי לעומר (ל"ג בעומר). ביום זה פסקו תלמידי ר' עקיבא למות ביום זה נפטר גם ר' שמעון בן יוחאי, מתלמידיו החדשים של ר' עקיבא. ר' שמעון בר יוחאי העמיק למד ולעסק בסודות העמקים שבתורה.

ג. בל"ג בעומר מתקיימות מדורות ושמחה בתורה.

שאילות חזקה

1. מדוע מותן תלמידו רביעי עקיבא? (סעיף א)

2. הסבירו מדוע כל מי שאינו מבקר חוליה לאלו שופר דמים? (סעיף א)

3. מדוע נהגים מנהגי אבלות בימי ספירת העומר? (סעיף ב)

4. כתבי כיצד הנוצרים חוגגים את ל"ג בעומר?

ב. מה הקשר בין הדרה בה אתם חוגגים לבין האירוע שארע ביום זה?

5. בדקוי מי היה במירון ביום ל"ג בעומר ושםנו ממנה איך היה שם?

שאילת חק

6. עינו בחמש ויקרא פרק יט פסוק יח, ברש"י על המלים: "ואהבת לרעך כמוך"

וכתבו:

א. מה נאמר על פסוק זה?

ב. מי אמר זאת? מודיע!

ימין שמחה בספרית העمر

בימי ספרית העمر יש שני ימים מיוחדים בהם לא נוהגים את מנהגי אבלות.

1. ה' באדר - ביום זה הסתלק השלטון האנגלי מארץ ישראל, וקמה מדינת ישראל בחודש אדר תש"ח. הרבנות הראשית לישראל קבעה את יום זה כיום הזדהה ותפלה לה. על הקמת המדינה וניסי מליחמת השחרורה.

2. כ"ח באדר - ביום זה חזר עם ישראל בחודש אדר תשכ"ז לירושלים העתיקה ולמקומות נוספים בארץ אבותינו יהודה, שומרון, הגליל וסיני. הפליחה הייתה נקרהת- מליחמת ששת הימים. הרבנות הראשית קבעה את יום זה כיום הזדהה ותפלה לה, על ניסי המלחמה.

משימות סכום

2. מינו את הנסיבות הבאים לפি החג המתחאים

שם	תאריך	חג	
		חג הפסחא	
		חג נסחט	
		חג תרנגולת	
		חג נסחף	
		חג נסחן	
		חג נסחן נסחן	

אחסירוש, איזני הכהן, אנטיוכוס, ספר-הREFERENCE, מושלים מנות, מגלת אסטרה, עורכים סדרה, מדליקים מנורה, שושנת-יעקב, מגודה של פסח, יהודה-הREFERENCE, מרדכי, משה, מצה, ספרಗניות, אדר, ניסן, חד גדי, כד קטו, פרעה, כסלו.

מִסְכַּת אֲבוֹת

- א. בשבות הקץ מלآخر הפסח עד ראש השנה, ויש נוהגים עד חג השבעות, נהגו בקהילות ישראל למד את מסכת אבות. בכל שבת פרק אחד התנאים, אבות האמה, למדו אותנו מדודות טובות, דרך ארץ והתנהגות נאותה.
- ב. הלמוד הקבוע בכל שבת יחזק אותנו באהבת הבריות בכלל ואהבת ישראל בפרט והטמעת המדודות הטובות בקרבהנו.

שאלות חזרה

1. חפשו בסדור את פרקי אבות. כתבו את שם הסדור בו אתם מתפללים ואת העמוד בו מופיע פרקי אבות.
2. כתבו כמה פרקים יש במסכת אבות.
3. כתבו מתי והיכן נוהגים לומר פרקי אבות בקהלתכם?

4. לפניכם משנה אחת ממיסכת אבות. פרשו את הכתוב בה. נתן להعزיר בספר פרושים, ברב או בהורים. לאחר מכן צבעו את המילים של המשנה.

“**אֵין־הָמִכְבָּד אֶת־הַבְּרִיּוֹת**”

“**מִכְבָּד אֶת־הָמִילָה**”

יום טוב

כתוב בתורה:

1. "מִקְרָא קָדֵשׁ יְהִי לְכֶם כֹּל מְלָאכָת עֲבוֹדָה לֹא
תַּעֲשֶׂו" (ויקרא כג, ז)

2. "וְשִׁמְחַת בְּחִגָּה, אַתָּה וּבָנֶךָ וּבָתֶךָ, וְעַבְדָּךָ וְאַמְתָּךָ,
וְהַלְויִ וְהַגֵּר וְהַיְתָם וְהַאֲלֵמָה. וְתַיִת אֶת שְׁמָךְ".

(דברים טז יד-טו)

מבוא

- **יום טוב** הוא כינוי לתרייד קבוע בלוטה השנה היהודי, בו קבעה התורה חג.
- נצינו בتورה על ששה ימים טובים: ראש השנה, חג ראשון של ספות, **שמיני עצרת** (שמחת תורה), חג ראשון של פסח ושביעי של פסח, חג **השבועות**.
- ימים אלו נקראים בתורה - **"מקראי קדש"**. מצווה לשמח בהם, ואסור לעשות בהם מלאכה.

א. ביום טוב מצווה לשמח ולשמח את בני הבית וכן את העניים שאינם מי שיפרמיחם.

ב. ביום טוב אסור לעשות מלאכות כמו ביום שבת, אולם מותר לבשל ביום טוב את מה שאוכלים באותו יום.

ג. ביום טוב אסור להדליק אש או תנור. מכינים אש דולקת מערב החג (גר נטמה) וממנה מדליקים.

ד. אסור לכבוז את האש ביום טוב, لكن אריך להניח את האפרור בזרירות ושייכבה מעצמו.

שאילות חזקה

השלימו את הפסוק מהתורה. (מבוא)

1.א. "וַיְשִׁלְמָה בְּחִגָּה אֶתְּנָבָן וּבְבָתָה, וְעַבְדָּה נָאֵמָתָה, וְהַלְיוּ וְהַגָּר וְהַיְתָם וְהַאֲלֹמָנָה

וְהִיאַת _____ ?

ב. הסבירו את המילים שהשליכתם.

2. הקיפו באכבע אדים את החגים שנטינו עליהם מן התורה. (מבוא)

פורים, ראש השנה, חג ראשון של ספנות, שmini עצרת (שמחת תורה),

חנוכה, חג ראשון של פסח ושביעי של פסח, ל"ג בעומר, חג השבעות.

הקיפו את התשובה הנכונה.

3. את מי עליינו לשפט בחג? (מותזה המבוא ומפעיף א)

א. את כל בני ביתנו ואת העני, את הגר, את היתום ואת האלמנה.

ב. את אחינו ואחיותינו ובני דודנו בלבד.

4. אלו מלאכות התרו ביום טוב? (מפעיף כ)

א. בשול, כתיבה ומדלקת אור.

ב. בשול אכל לצרף ביום טוב.

5. כיצד מדים אש ביום טוב? (מפעיף ג)

א. מכינים אש דלקת מערב החג, וממנה מדלים.

ב. מדלים גפרור בזיהורות.

6. מה עושים עם גפרור דליק ביום טוב?

א. נושפים ומכוונים אותו בזיהורות.

ב. מניחים אותו בזיהורות במקומ לא דליק כדי שייכבה בלבד.

חג השבועות - חג מatan תורה

א. עם ישראל יצאו ממצרים בט'ו בסיון, והגיעו להר סיני בא' בסיון.

"שלשות ימי הגבלה"

ב. ה' צוה את בני ישראל להתפוגן לקראת המועד, להתקdash ולהטהר במשך שלושה ימים. מיום ג' בסיון עד יום ה' בסיון. שלושה ימים אלה נקראים- "שלשות ימי הגבלה". כתוב בתורה: "זהו נוכנים ליום השביעי... והגבלה את העם סביב" (שמות יט, יא-יב). הגבילים מנו מהעם להתקרב להר סיני.

חג מatan תורה- חג השבעות

ג. ביום ו' בסיון נתנה התורה לעם ישראל, ועל כן החג נקרא- "יום מatan תורה". ביום ה' בסיון מסימים לספר שבעה שבועות מפסיק שהם ארבעים ותשעה ימים, והחג ביום החמשים נקרא- "חג השבעות".

ד. בלילה חג השבעות נהגים להיות ערים כל הלילה ולעסוק בתורה. והטעם לכך שאבותינו ישנו בעת מatan תורה, ונזקק הקב"ה לעוזר אוטם לקבע את התורה, ואנו ארכיכים לתקן פג'ם זה.

שאלות חזרה

1. א. עינו ביום ה' השנה וכתבו מתי חל ה' השנה חג השבעות.

ב. כתבו באלו ימים בשבוע חלים ה' השנה שלשות ימי הגבלה.

2. השלימו את הტבלה. (מפעוף ג)

בְּנִיר	בְּחֵלֶב

3. מדוע נוהגים להיות ערים כל ליל חג שבועות ולבסוק בלמוד התורה? (מפעוף ד)

4. כתבי על לפוד התורה בלילה שבועות בבית הכנסת בו חנכם מתפללים.

ב. צירו זאת.

5. ספרו מה אתם עושים בלילה שבועות לאחר סיום שעודה החג.

למוד הורים וילדים ליל חג השבעות

שמות החג:

חג השבעות הוא אחד משלשת הרגלים: פסח, שבועות וספור ביהם אלו מוצאים לעלות רגל לבית המקדש. לחג השבעות מספר שמות:

א. **חג השבעות** - השם חג השבעות מקורו בשבעה שבועות של ספירת העمر שאנו סופרים מ חג הפסח ועד ה' בסיוון, וחג השבעות הוא היום החמישי.

ב. **חג מatan תורה** - ביום זה קיבלנו את התורה. כך אנו אומרים בתפלות חג השבעות - "חג השבעות זהה,지만 מatan תורה לנו".

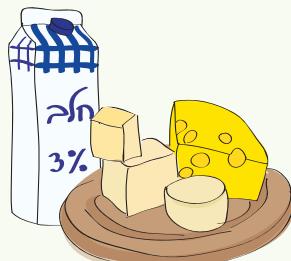
ג. **חג הקציר** - בתקופה זו של השנה קוצרים את התבואה מהשדות.

ד. **חג הבכורים** - ביום זה הביאו את מנחת שתי הלחם שנקראת בתורה בפורים: "וְיּוֹם נִבְרָא בְּקָרִיבָם מַנְחָה תְּדָשָׁה לְה' בְּשַׁבָּעַתֵּיכֶם" (במדבר כה, כ) ריש"י: חג השבעות קריי בכורי קציר חיטים על שם שתי הלחם.

משגים - חג השבעות

- **שתי הלחם**: בחג השבעות הביאו במקדש מנחה שנקראת - "שתי הלחם". את המנחה אף משוערים "מצוות בטיתיכם תביא ליום תנופה שתים... בכורים לה'" (עיקרא כג, יז).
- **בכורים**: בזמן שבית המקדש היה קיים, מצוה להביא לבייה ליום תנופה בתים בכורים. "ראשית ביכורי אדמתך פביא בית ה' אלוקיך" (שמות כג, יט). ממחירת חג השבעות ועד חנכה מביאים למקדש בכורים משבעת המינים.

- **קריאה מגילת רות:** קוראים במלת רות ב חג השבעות. הספר התרחש בזמן קוצר השוערים והחטאים, ומספר בו על רות המואביה ששהה לעם ישראל וקיבלה עליה תורה ומצוות.
- **ליל שפורים:** מנהג נפוץ הוא למד תורה בליל שבעות. זהו ליל שמורים המוקדש למד תורה.
- **מאכל חלב:** בשבועות נהוג לאכול מזורי חלב. התורה גמלה לחלב שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים ד, יא)

עבודה בזוגות

לפניכם שאלות העוסקות בחג השבעות. כל אחד בturn עונה על שאלת אחת מפאג'ר השאלות. הזוכה הוא המנצח שעה על שאלות רבות יותר. מאגר שאלות:

1. את הבכורים משבעת הפינים היו מביאים ל_____.
2. מדוע חג שבעות נקרא "חג הבכורים"?
3. מהם שבעת הפינים?
4. בתקפת החג אנו מתפללים ואומרים: "חג שבעות, זמן _____."
5. איזו מגילה קוראים בחג השבעות?
6. מהם שלשות הרגלים?
7. מיוזו הנין של רות?
8. כמה ימים וכמה שבועות סופרים מפסיק עד שבעות?
9. מהו הטעיר של חג השבעות?
10. מה נהנים לאכל בשבועות?
11. מה עושים בליל שפורים?
12. מי אלו פירות מביאים בכורים?
13. מהם שמות החג?
14. השלימו את הפסוק: "ראשית ביכורי אדים תבה תביא _____."
15. מדוע נהנים לאכל מאכל חלב?

אסור רכילות

- א. **רֹכֶל** = סוחר המסתוּב ממקום למקומ כדי למכור את סחורתו.
- רַכִּיל** = כמו אותו רוכל, מסתוּב מאדם לאדם ומעביר מידע בין אנשים.
- ב. **רַכִּיל** - הוא אדם שהולך לחבר ואומר לו דברים על אחרים. למשל: השכן שלו אמר לך שאתה עיר בכל לילה עד מאחר, והחבר ששמע את הדברים הללו השיב ואמר: כן, הוא לפעמים גם עוזה רעה, כך הוא מביא קנאה ושנאה ביןの人ים.

שאלות חזרה

השלימו את הפסוק מן התורה.

1. "לֹא-תְלַקֵּן _____ בְּעַמְּיךָ".

2. השלימו את החסר.

רֹכֶל = _____ המסתוּב ממקום למקומ כדי _____.

רַכִּיל = כמו אותו רוכל, _____ ומעביר מידע בין אנשים. (המשך א')

3. כתבו דגמה נוספת לרכילות שאסורה על פי התורה.

דיון בכיתה

מדוע כל פה חמור לספר דברים אחרים?

שאלת חקר

שאלו את רב בית הספר מתי יהיה מטר לספר דברים על אחרים.

לְשׁוֹן הָרָע

"כל הספר לשון הרע – אין לו חלק לעולם הבא" (פרק ה' רבוי אליעזר נג)

א. מספר לשון הרע הוא מי שמספר דברים רעים לרעתו של חברו, אף על פי שהוא אומר אמת.

ב. אסור לשון הרע חמור מאשר מסור רכילות.
ג. האסור חל על האומר וגם על השומע.

שאלוות חזויה

השלימו את החסר מהתזה הטעינה.

1. מספר _____ הוא מי שמספר דברים רעים בגנות חברו,
אף על פי שהוא _____ . (מטעינה)

2. אסור _____ הרע _____ מסור . (מטעינה ב)

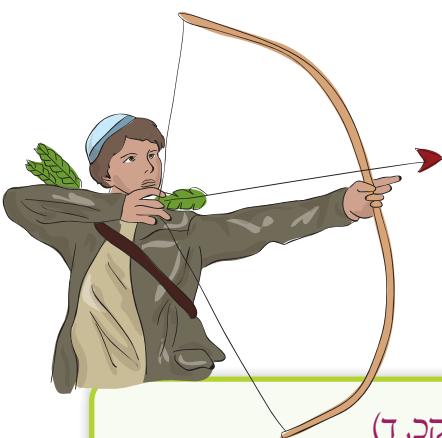
הקיפו באכבע אדים את שמות הילדים שדרכו לשון הרע.

3. **שרה ספרה** שראתה את דבורה גונבת עצזים. (מטעינה א)

4. רבקה אמרה שיש לה מורה נחדרת. (מטעינה א)

5. דוד ספר שיזוי התחציף לאביו. (מטעינה א)

6. יובל ספר לדוד על מעשיו הרעים של מאיר. (מטעינה ג)

"חזי גבור שנוגנים עם גבלי רתמים" (תהלים ככ,ד)

לשון הרע, מושול לחץ חד החוזר בה עמק לנכבי נפשו של השומע ואין נשכח גם לאחר זמן רב. ברגע שאנו ירים חץ כבר אי אפשר להחזיר אותו, כך לשון הרע, ברגע שאנו אומרים דבר, כבר אי אפשר להחזירו. הפגיעה באמצעות הלשון גרועה מהפגיעה הפיזית מכיוון שהיא נשarra לארך זמן.

מעשָׂה שֶׁהָיָה

חַיִם וּמְנוֹת בַּיָּד הַלְּשׁוֹן

חַיִל מִסּפָרִים עַל רֹכֶל אֶחָד שֶׁהָיָה מַחְזֵיר בְּעִירֹת בָּגְלִיל וּמִכְרִיז: מַי רֹצֶחֶת לְקָנוֹת סִם חַיִים? הַגִּיעַ הַרְוִיכֵל גַם לְעִיר עֲכֹבָרָא, נָאָסְפוּ אֲלֹיו אֲנָשִׁים וּבְקָשׂוּ אֶת הַסִּם. וְכֵי מַי לֹא רֹצֶחֶת לְקָנוֹת סִם חַיִים?

הַיָּה רַב יָגָאי יוֹשֵׁב וּלְזִמְדָּם בְּבָתוֹ. שָׁמַע גַם הוּא אֶת הַרְוִיכֵל שְׁמַכְרִיז "מַי רֹצֶחֶת סִם חַיִים"? אָמַר לוֹ: "הַבָּא לִי סִם זוּ". עָנָה לוֹ הַרְוִיכֵל: "אַתָּה וּשְׁכָמוֹתֶךָ לֹא צְרִיכִים לוֹ". הַפְּצִיר בָּזָר בְּבָתוֹ עד שַׁהְרַוִיכֵל הַסְּכִים. הַזָּאוּ לְסִפְר תְּהִלִּים וּהְרָאָה לוֹ אֶת הַפְּסִוק: "מַי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִם".

מַה כְּתֻוב אֶחָרָיו? "נִצְרַ לְשׁוֹנֶה מִרְעָ וּשְׁפַתְּיָה מִדְבָּר מִרְמָה" אָמַר רַב יָגָאי: "כֵל יָמִין הִיִּתִי קֹרֵא אֶת הַפְּסִוק הַזֶּה וְלֹא הִיִּתִי יוֹדֵעַ כָל כְּבוֹנָתוֹ, עַד שַׁבָּא רֹכֶל זוּ וְהוֹדֵעַ לְנוּ מַי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִם".

דִּין בְּכַסְתָּה

- מַה מַכְרִיז הַרְוִיכֵל?
- מַיהוּ הָאִישׁ הַחֲפִץ בְּחַיִם?

אָכְבּו אֶת הָאָזְתִּיות לְהַנְּאָתָכֶם.

"גַּזְאָר לְלַשׁוֹן מַרְעָ
וּפְתִיר מַדְבָּר מַרְמָה
וְרַגְעָן מַרְעָ וּלְשׁוֹן
"הַקְּדָשָׁה שְׁלָמָה וְרַדְעָ"

מַעֲשָׂה נִשְׁתָּחָיו

לְהַשֵּׁאָר בְּאֶמְצָעַ הַדָּרָה

רבו יישעאל מאיר הכהן מראדין פִּתְבְּ סְפִּיר חָשׁוֹב עַל דִּינֵי לְשׁוֹן הַרְעָה. הספר נקרא "חַפְזָץ חַיִים", ומما נקרא הירב על שם ספרו – "הַחַפְזָץ חַיִים".

פעם אחת נסע הַחַפְזָץ חַיִים בעגלה עם סוחרי בחרונות וסוסים, וכל הדרכה שוזחחו הטוחרים על סוסים. הַחַפְזָץ חַיִים היה שקווע במחשבותיו. פתאום העלה אחד מן הטוחרים שיחה על טוחרים אחרים.

כששמע זאת הַחַפְזָץ חַיִים, אמר להם: "אחיכם, עד עכשו עסקתם בשיחה על סוסים, ומידוע עכשו אתם מזדקרים על אנשים? הרי יש איסור חמוץ של לשון הרע". אך האנשים בעגלה לא הקשו לדבורי. לאחר שבקש מהם שוב להפסיק לדבר, בקש הַחַפְזָץ חַיִים מעהגלו לרדת מהעגלה. אמר להם הַחַפְזָץ חַיִים: מوطב להשair באומצע הדרכה מלשכת ולהקשיב לדבורי לשון הרע ורכילות.

דִּין בְּפִתְחָה

א. מה למדתם מהתנהגתו של הַחַפְזָץ חַיִים?

ב. ספרו לנו על מקורה שבו נהגתם כנהוגת הַחַפְזָץ חַיִים.

7. מתחוו קיימים בין כל האטור בעמודה הימנית לביןenario בעמודה השמאלית.

• מי שקספר דבריהם רעים בגנותם חברו. • לא-תקם ולא-תטיר

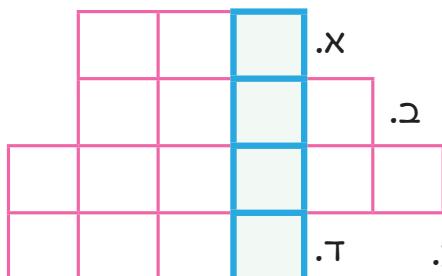
• אני לא נותן לה מוחיק, כי שלא נתקה לי אעתמול עפרון. • לשון הרע

• הולך מאחד לשני ואומר: כה אמר עלייכם פלוני. • לא-תילך רכイル

8. יוסי שמע את שמעון מיטפר לשון הרע על אחד מילדי הכתה. על פי מה שלמדתם,

פייצד עליו לנגן ומידוע?

9. ענו על השאלות הבאות וכתבו את התשובות במתשבץ.

א.

ד.

ג.

ב.

א. "גיבור שנונים עם גחלי רתמים".

ב. רבינו ישעאל מאיר הכהן מיראץ' כתב ספר הנקרא "חפץ".

ג. אסור לשון הרע חמוץ מסור _____.

ד. מי שקיטפר דברים רעים בגנות חברו נקרא _____ לשון הרע.

מה יצא בנסיבות המודגשת?

10. התבוננו בתמונות של פיניכם, מצאו ארבעה הבדלים וצבעו אותם.

הֲלֻכּוֹת בְּשֶׁר וְחָלֵב

א. האסור לביישל בשר וחלב כולל שלשה אסורים שונים:

1. אסור לביישל, לטגן או לאפות בשר עם חלב.

2. אסור לאכל בשר עם חלב.

3. אסור להנות מבשר עם חלב.

דוגמה: אסור לחתת תבשיל מבשר וחלב לבבלי חיים (לחלב או לחתויל).

אריה לזרק את התבשיל שהוא בשר עם חלב.

ב. בשר כולל כל מוצר שבא מבשר בקר או בשר עוף, כמו נקניק, נקניקייה וכדומה.

חלב כולל כל מוצר שנעשה מחלב, כמו גבינות, מערכנים, גלידות וכדומה

פרווה

ג. מאכלים שאינם עשויים מבשר או מחלב הם פרווה. כגון: ירקות, דגים, ביצים, מיץ ועוד. מטר לאכל אותם בארכחה חלבית או בארכחה בשנית.

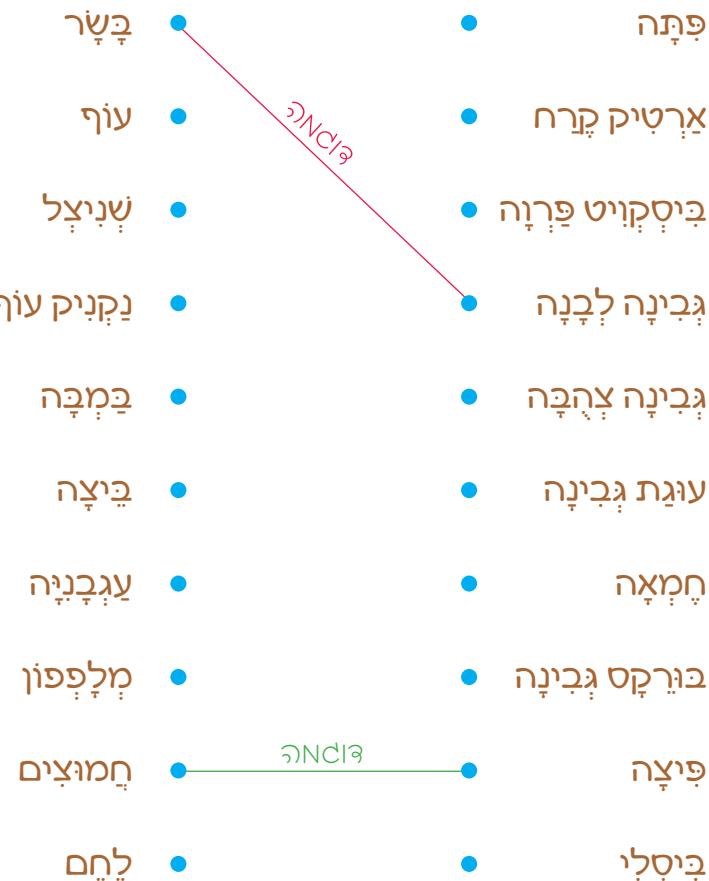
ד. בShockings מוצרים אחרים אריך לקרוא מה כתוב על העטיפה, האם המוצר בשרי, חלבוי או פרווה. למשל: גלידה, שוקולד, סקריות - יש חלביות ויש פרווה; נקניק, שניצל - יש בשריים, ויש אומחיים-פרווה.

שאילות חזרה

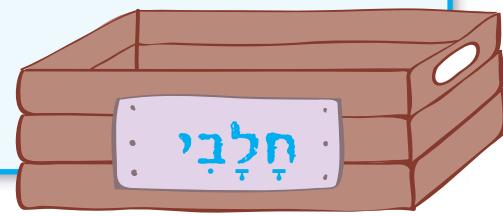
1. א. הסבירו מهام מזון פרווה?

- ב. כתבו דוגמאות נוטפות.
2. מתחוו קו אדם בין שני המאכלים שאסור לאכלם יחדיו והוא יירק בין שני המאכלים שטהור לאתם בלבד.

3. עזרו לנדי למיין את המאכלים. גוזו והדבוקי בוטל ממתאים.

מצות ציצית

כתוב בתורה:

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל مֹשֶׁה... דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעַשׂו לְהֶם צִיצִית עַל פְנֵיכֶם בָגְדֵיכֶם לְדוֹרֹתֶם...
וְהִי לְכֶם לְצִיצִית וּרְאֵיתֶם אֶתזֶן וְזָכְרֶת אֶת כָל מִצּוֹת ה'
וְעַשְׂיָתֶם אֶתְכֶם". (במדבר טו, לו-לח)

הגד בז מטילים ציצית: מטילים ציצית על כל בגד שיש לו ארבע כנפות. בגדיים שאין ללבושים אין בדרך כלל ארבע כנפות. לכן נהוג ללבוש בגד מיוחד שיש לו ארבע כנפות אותו ללבושים כל היום. בגד זה נקרא **טלית קטן**.

טלית גדוֹל: בתפלת שחרית ומוסף, אנשים בוגרים מתעטפים גם כן בטלית הנקראת **טלית גדוֹל**.

חוטי הציצית: בכל גנג קוזרים חוטי ציצית. משחילים להר שבקרכז הגנג ארבע חוטים, כופלים אותם לשניים, כדי שייהו שווה חוטים. קוזרים חמיש קשרות כפולות, ובין הקשרות כורכים חוט אחד הנקרא "شمץ" סיבב שבعة החוטים האחרים.

פָתִיל תְכַלֶת: בתורה נאמר: "וְעַשׂ לְהֵם צִיצִית עַל כֹּנֶפֶי בְגִדֵיהם לְדוֹרוֹתֶם וְנִתְנוּ עַל צִיצִית הַפְנֵר פָתִיל תְכַלֶת" (במדבר טו, לח). מכאן תורה, החותם הנקרא "שְׁמֶשׁ" ארך להיות מאבע תכלת. את צבע התכלת היו מפיקים מזדים או חלזונות מיחדים. במהלך הדורות הפסיקו להפיק צבע תכלת למצוות ציצית, ובשנים האחרונות יש שטענו שהם מצאו את הג או החלוון המותאים להפיק ממנו את צבע התכלת, והיום יש שפטילים פתיל תכלת על האיצית.

בָגֵד מִיחָד וּמִכּוֹבֵד

האיצית היא בגד מיחד שהצינה את עם ישראל ללבש. כמו חיל המשמר של המלך, שיש להם בגדי כבוד מיחדים. החילים שמהווים לקיום מצוות המלך, גם אם קצת חם, או לא כל כך נוח. כך גם אנו, זוכים ללבש בגד מיחד שנadan לעם ישראל בלבד, ולכן יש ללבש את האיצית כל הזמן, ולא יותר על מזוה חשובה ומיחdet זו.

שְׁאֲלֹתֹת חִזְרָה

1. העתיקו את הטיעם למצות ציצית מהפסוקים ש לפניה.

2. מה ההבדל בין תלויות גדול לטלית קטנה?

שאילות חקר

1. שאלו את הורייכם או את רב בית הספר כיצד קושרים את חוטי הציצית לבגד?
2. האיעו מנהגים שונים באפשרות לקשירת החוטים.
3. כיצד חוטי הציצית מזכירים לנו את כל המצוות שהצורה אומתנו?

4. חפשו במקומותיכם אנשים שמתעניינים בטלית עם חוט תכלת. שאלו אותם מידועם לובשים טלית כזו? מפתה? היכן הם רכשו את הציצית המיוחדת ועד.

ערכאה של מצוות ציצית:

על הארץ והחשבות של מצוות ציצית נאמר: "שׁקוֹלָה מִצְוָה זוּ בַּנֶּגֶד כָּל
המצאות בָּלָן. ... וּר' שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָמֵר: כָּל
הזריז בְּמִצְוָה זוּ - זָכָה וּמִקְבֵּל פָּנִי שְׁכִינָה, ... תָּנוּ
רְבָּן: חֲבִיבֵין יִשְׂרָאֵל שְׁסִיבֵּן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
בְּמִצְוֹת, תְּפִלִין בְּרָאשֵׁיהֶן וְתְּפִלִין בְּזָרוּעָתֵיהֶן
וְצִיצִית בְּבְגָדֵיהֶן וּמִזְוֹחָה לְפִתְחֵיהֶן, וְעַלְיָהֶן אָמֵר דָוד (תהילים קיט, קסד):
"שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְּלָתִיךְ עַל מִשְׁפְטֵי צְדָקָה" (מנחות דף מג עמוד ב).

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

"וְכִי מֵאַנִי וְכִי עַמִּי כִּי נַעֲצֵר כִּי לְהַתְנִיחֵב כֹּזֶאת,
כִּי מִמֶּךָ הַפְּלִין וּמִזְרָח גַּתְנֵפֶת לְךָ" (דברי הימים א כת יד).

הצטרפו למחפה בלימוד ההלכה, טומו וראו כי טוב הוא...

**סדרת הספרים "הלכה לתלמיד" לכיתות א'-ו'
מאושורות ע"י משרד החינוך**

מה בחוברות?

- סיכום ושכטוב ההלכות ✓
- פרקיות ועשרה ✓
- מעשה שהיה ✓
- ארועים הקרובים לחיה היומיום ✓
- שאלות חוזה מעניינות ומגוונות ✓
- שאלות חקה, חשיבה ואתגר ✓
- עבודות כיתה ✓
- הפניות לעיון בספרים שונים ✓
- תרמיילון להשלמה בחידות ובתשbezים ✓
- איורים ותמונות ✓
- דיוון בכיתה ✓

לכל חוברת יש חוברת **"מדריך למורה"** שבה תוכלו למצוא את תוכנית הלימודים החדשה, מושגים ביהדות הנדרשים, פירוט מטרות לימודיות וחינוכיות, מיזמים, הצעות DIDACTIOT, מקורות, העשרה והרחבה לכל פרק מפרק הלימוד.

ניתן לראות את הספרים **בגירסה הדיגיטלית** ואת המדריך למורה באתר הספרים של הלכה לתלמיד בכתובתנו: halchalatalmid.webege.com המail שלנו: amosm2m2@gmail.com טלפון לבירורים: 052-3947530, 052-7994208, 08-8693195

"גדול לימוד המביא לידי מעשה"

ברכת התורה
המחבר